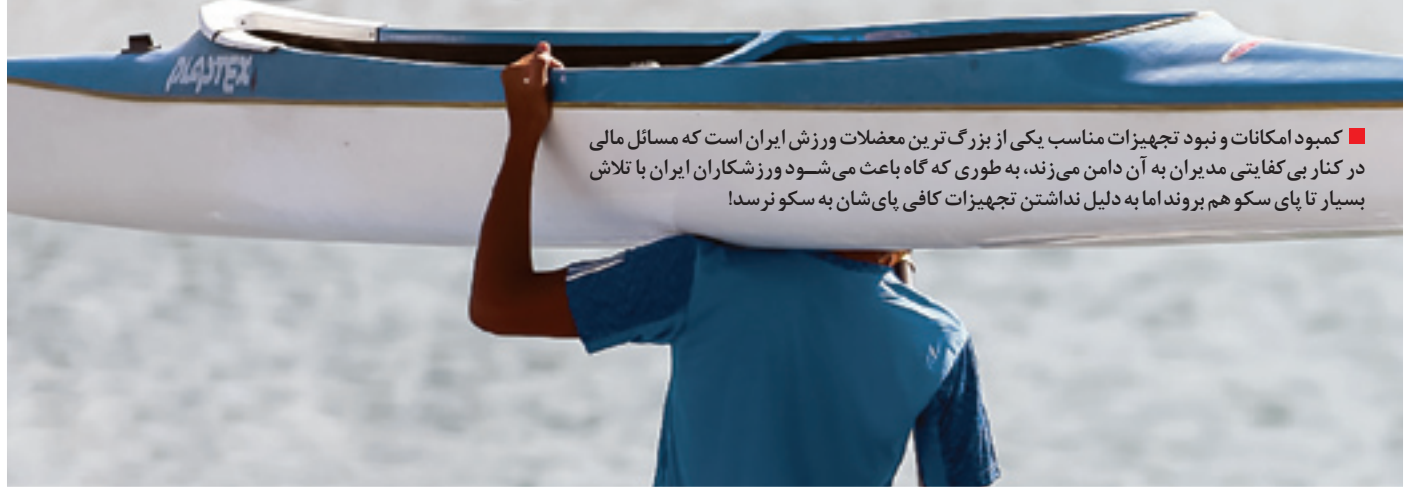

«مدال آوران» دو چرخه قدیمی تا قایق و کمان اجاره‌ای

روئینگ ایران در جریان مسابقات قهرمانی آسیا به دلیل کمبود قایق و در اختیار نداشتن قایق مناسب ناچار می‌شود از کشورهای دیگر قایق مناسب بگیرد تا روئینگ‌سواران ایران با آن پارو بزنند.

دوچرخه‌سواری نیز از جمله آن رشته‌های ورزشی است که عدم امکانات کافی و مناسب سبب شده است ورزشکاران ایران با وجود داشتن توانایی‌های قابل توجه نتوانند انطور که باید نتیجه بگیرند. هزینه خرید دوچرخه‌های مجهز برای ماده‌های مختلف به اندازه‌ای نیست که ورزشکاران خود از عهده تهیه آنها برآیند، خصوصاً که در رشته‌هایی چون دوچرخه‌سواری در ایران برخلاف سایر کشورها حمایت چندانی نیز از اسپانسرها صورت نمی‌گیرد و در آمد اندک ورزشکاران این اجازه را به آنها نمی‌دهد که هم توانایی خرید مکمل‌های لازم را داشته باشند و هم تجهیز دوچرخه‌های خود را به همین دلیل یکی از گلاهی‌های همیشگی دوچرخه‌سواران قدیمی بودن تجهیزات و دوچرخه‌هایی است که امکان رقابت آنها را با حریفان شان در آسیا هم می‌گیرد، چه رسد به رقابت با حریفان قدر دنیا که تجهیزات‌شان در مقایسه با آنچه دوچرخه‌سواران ایران در اختیار دارند، تفاوتی از زمین تا آسمان داشته باشد؛ تفاوتی که طی سال‌های اخیر نه فقط باعث افت دوچرخه‌سواری ایران شده که امکان رقابت را نیز از آنها گرفته است و ادامه راه می‌تواند آنها را برای همیشه از مسیر مسابقه دور و حتی بیرون کند.

اگر چه در برخی رشته‌ها به دلیل نبود امکانات کافی ورزشکاران بر تلاش خود می‌افزایند و در برخی نیز چون قایقرانی سرمربی تیم از آبرو و اعتبار خود برای گرفتن قایق از سایر کشورها خرج می‌کنند اما در برخی رشته‌ها چون بسکتبال و ویلچر کمبود امکانات به خوابیدن کار منتهی می‌شود. در این گونه رشته‌ها خرید تجهیزات نو به چیزی شبیه معجزه می‌ماند و تمام تقلاي ورزشکاران و برخی مسئولان تنها برای تعمیر و استانداردسازی است؛ تلاشی که در نهایت هم نمی‌تواند فاصله قابل توجه

ویلچرهای ورزشکاران ایران را با همتایان خود در تیم‌های رقیب کاهش دهد. اوضاع در این رشته گاه تا اندازه‌ای خراب است که مربیان صراحتاً از خالی بودن دست تیم‌ها برای تعمیر ویلچرها در لیگ داخلی می‌گویند و کار گاه به جایی می‌رسد که کمیته ملی پارالمپیک ناچار می‌شود برای گرفتن گوشه کار دست به جیب شده؛ اتفاقی که در آستانه رقابت‌های پارالمپیک رخ داد و کمیته پارالمپیک ایران ناچار به پرداخت کمک ۳۰۰ میلیون تومانی برای تعمیر استانداردهای ویلچر اعضای تیم ملی ایران شد، اما این کمک‌ها درمانی مقطعی است نه چاره کار!

المپیک بوده است. با وجود این اما این مسئله هم نتوانسته است تغییری در دیدگاه مسئولان جهت مهیا کردن تجهیزات قایقرانی ایجاد کند، به طوری که حتی شاهد بودیم قایق‌های وارد شده بعد از پایان رقابت قایقرانان ایران در المپیک از گمرک ترخیص شدند! این ایران توانایی ساخت قایق‌های استاندارد را دارند اما حمایت برای تولید قابل توجهی در کاهش سرعت آنها دارد، موفق به کسب عنوان‌ها و مدال‌های قابل توجهی شدند، اما بدترین اتفاق شاید زمانی باشد که سرمربی تیم ملی ناچار می‌شود برای آنکه زحمت شاگردانش هدر

قرار بر خودکفایی در تولید قایق بود و ممانعت از خروج ارز از کشور، اما با وجود توانمندی‌های جوانان ایران در تولید قایق در آگون بوت، حمایت‌ها از این مورد خاص تنها در حد حرف بود و وعده‌هایی که هرگز عملی نشد. کمبود امکانات یکی از بزرگ‌ترین معضلات قایقرانان ایران در طول سال‌های گذشته بوده است؛ رشتهمای که نه فقط قایقرانان نامداری دارد که مدال‌ها و عنوان‌های درخور توجهی را نیز در آسیا به دست آورده و همواره یکی از رشته‌های پربهره‌ترین در رقابت‌های

پرداخت کمک‌هزینه به جای خرید ویلچر

انتقاد را دارند که اگر ویلچر خارجی داشته باشند، نتایجی به مراتب بهتر خواهند کرد. استفاده از ویلچرهای استاندارد در نتایج تیم تأثیرگذار است چرا که هم سبک‌ترند و هم از نظر کیفیت الیاز بهتر از نمونه‌های داخلی هستند. خرید هر ویلچر خارجی چیزی حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ میلیون تومان هزینه روی دست‌مان می‌گذارد. تولیدکننده داخلی مشابه آنها را با قیمت ۸۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان می‌سازد. نمی‌گویم ویلچرهای داخلی دقیقاً مثل برندهای خارجی هستند اما نزدیک آنها هستند. از همه مهم‌تر بحث گرانی تجهیزات است و اغلب هم نمی‌توانند از جیب هزینه کنند. در تیم ملی نیز فدراسیون بخشی از هزینه‌ها را به صورت کمک‌هزینه به ملی‌پوشان پرداخت می‌کند. تجهیزات را در اختیارشان قرار می‌دهند ولی ویلچر را خود بچه‌ها می‌خرند و از فدراسیون کمک‌هزینه می‌گیرند، البته به تازگی با استفاده از حامی مالی در حال خرید ۱۲ ویلچر استاندارد داخلی برای تیم‌ملی بانوان برای حضور در بازی‌های هانگزو هستیم.

برای تیم ملی بانوان برای حضور در بازی‌های هانگزو هستیم.

دسترسی به مهمات مرغوب‌سخت است

تأمین مهمات لازم برای اردوهای داخلی بوده و هست. در اردوهای خارجی در هانوفر آلمان نیز بخشی از این کمبودها جبران می‌شود. نیاز است حداقل سالی یکی دو اردوی خارجی در آلمان داشته باشیم. شرکت‌های سازنده سلاح در این کشور هستند و در اردوهای خارجی فرصت به روزرسانی تجهیزات را پیدا می‌کنیم. بخشی از کار ما به پشتیبان و تلاش ملی‌پوشان برمی‌گردد. تیراندازان ما از جان و دل در اردوهای حزمی می‌کشند و با ساختن خود کمبودها را جبران می‌کنند، تا حد زیادی نیز در این مسئله موفق بوده‌ایم. تیراندازان ما با حریفانی رقابت می‌کنند که با وفور امکانات و تجهیزات روبه‌رو هستند، ولی بچه‌ها ما باید به روزرسانی شود. تجهیزات این رشته از الیاز مرغوب تولید می‌شوند و تنها در بحث دقت اولیه اسلحه کاهش می‌یابد، اما بحث سیستم ماشه و قطعات فرسایشی در عملکرد ورزشکاران تأثیرگذارند. تلاش فدراسیون بر

تیراندازی رشته تجهیزات محور است و استفاده از تجهیزات به‌روز تأثیر بسزایی در عملکرد تیراندازان دارد. خوشبختانه در تیانجه سلاح‌های ما به‌روز شده اما همانند سایر تیراندازان مشکلات زیادی در تأمین مهمات داریم. بحث تحریم دست‌رسانی تجهیزات را پیدا می‌کنیم. بخشی از کار ما به پشتیبان و تلاش ملی‌پوشان برمی‌گردد. تیراندازان ما از جان و دل در اردوهای حزمی می‌کشند و با ساختن خود کمبودها را جبران می‌کنند، تا حد زیادی نیز در این مسئله موفق بوده‌ایم. تیراندازان ما با حریفانی رقابت می‌کنند که با وفور امکانات و تجهیزات روبه‌رو هستند، ولی بچه‌ها ما باید به روزرسانی شود. تجهیزات این رشته از الیاز مرغوب تولید می‌شوند و تنها در بحث دقت اولیه اسلحه کاهش می‌یابد، اما بحث سیستم ماشه و قطعات فرسایشی در عملکرد ورزشکاران تأثیرگذارند. تلاش فدراسیون بر

کمان دست‌دوم را هم خودمان می‌خریم!

میلاد وزیری *
کمان‌های مورد استفاده در رشته تیراندازی با کمان همگی خارجی هستند و به دلیل بحث تحریم‌ها و قیمت ارز همچون سایر رشته‌ها با مشکلات زیادی مواجه هستیم. تجهیزات تیر و کمان به صورت ارزی خریداری می‌شود و هم افزایش نرخ دلار و هم موضوع واردات آنها مطرح است. دو برند امریکایی و کره‌جنوبی برای خرید تجهیزات وجود دارد و تولیدات داخلی تنها در بخش آموزشی مورد استفاده قرار می‌گیرد. ملی‌پوشان مجبورند تجهیزات را به صورت شخصی سفارش دهند و هزینه سنگین آن بر عهده خودشان است. یک کمان حرفه‌ای نزدیک ۱۶۰-۱۵۰ میلیون تومان هزینه روی دوش بچه‌ها می‌گذارد. در سال‌های اخیر روند اینگونه بوده است که ورزشکاران شخصاً کمان تهیه کنند. اکثر کمانداران ایرانی تمام تلاش‌شان را می‌کنند که به رغم همه مشکلات مالی به‌روزترین کمان را تهیه کنند. تأمین این هزینه برای اغلب بچه‌های ملی‌پوش سنگین است. نکته مهم اینکه در تورنمنت‌های معتبر بین‌المللی همه ورزشکاران مطرح این رشته در جریان مسابقات حداقل دو کمان حرفه‌ای و به‌روز همراه دارند تا اگر مشکلی برای کمان اصلی پیش بیاید از کمان دوم استفاده کنند. در صورتی که ملی‌پوشان تیر و کمان ایران چنین شرایطی را ندارند و ریسک خرابی کمان را می‌پذیرند. در بازی‌های المپیک توکیو دو مورد مشابه برای ورزشکاران خارجی پیش آمد اما خیلی راحت کمان‌شان را عوض کردند و در مسابقه حضور داشتند، ولی اگر ورزشکار ما بود، رقابت را از دست می‌داد. در سال‌های گذشته شرکت‌های کرامی تولیدکننده کمان اسپانسر ملی‌پوشان مطرح ایرانی می‌شدند و سی‌الایه یک یا دو کمان در اختیارمان می‌گذاشتند، ولی این شرایط نیز دیگر وجود ندارد، حتی شرکت امریکایی کمان فروخته‌شده به ورزشکار ایرانی را کارآرنتی هم نمی‌کند. قیمت کمان دست‌دوم نزدیک ۲۰ میلیون تومان است. شرایط اقتصادی جوری است که خرید کمان نو برای اغلب تیراندازان بسیار سخت است و بیشتر بچه‌ها از کمان‌های دست‌دوم استفاده می‌کنند.

بازیکن پیشین تیم ملی

از قایق‌های چینی تا قایق‌های اجاره‌ای

فعال در حد برندهای اروپایی نیستند. در رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های المپیک توکیو به غیر از ماه، هیچ قایق چینی را نمی‌دیدیم. این نشان‌دهنده این است که قایق‌های آلمانی و ایتالیایی سرعت و استاندارد بالاتری دارند. تازه ما همین قایق چینی را اجاره کردیم. در قهرمانی آسیا نیز چاره‌ای جز اجاره قایق نداشتیم و برای هر قایق هزار دلار پرداخت کردیم. بحث تحریم‌ها، بودجه و مشکلات گمرکی برای‌مان دردسرساز شده بود. قایق‌های جدید چینی هستند و گیر جلوی پیشرفت قایقرانی را می‌گیرند و اگر در شش ماه بتوان به هدف رسید، ما دو سه سال از هدف عقب می‌مانیم. اینها دفعه‌ها ورزشکاران ما هستند. کشور‌های صاحب‌مفکر و زمان‌شان را روی چنین مسائلی نمی‌گذارند، ولی هنوز ندغدغه قایق و تجهیزات را داشته و داریم. قاعدتاً رقابتی ما با تمرکز بالا و آمادگی روانی به میدان می‌آیند.

سرمربی تیم ملی روئینگ *
در مسابقات مختلف با توجه به هزینه‌های جانبی اجاره قایق‌ها به صرفه‌تر از استفاده از قایق‌های خودمان است. در واقع این تنها کاری است که می‌توانیم انجام دهیم، منتها از یک سال پیش و پس از ترخیص قایق‌هایی که در گمرک مانده بود، فعلاً مشکلات‌مان حل شده است. اگر این قایق‌ها نمی‌رسید، تمرینات تیم‌ملی تعطیل می‌شد چرا که قایق‌های قبلی فرسوده شده بودند. ملی‌پوشان اصلی در هر دو تیم بانوان و آقایان از قایق‌های جدید استفاده می‌کنند. کشور‌هایی که در ورزش سرمایه‌گذاری می‌کنند، اصلاً بحثی به نام به‌روز کردن تجهیزات ندارند و این مسئله مدام اتفاق می‌افتد. ما قایق‌های چینی می‌خریم، آنها قایق‌های درجه‌یک آلمانی و ایتالیایی. با همان تجهیزات درجه‌یک هم در تورنمنت‌هایی که صدم ثانیه سرنوشته‌ساز است، شرکت می‌کنند. سرعت و مدل قایق‌ها در نتیجه قایقرانان تأثیر مستقیم دارد. قایق‌های چینی استاندارد‌های لازم را دارند

افشین فرزام *

فعال در حد برندهای اروپایی نیستند. در رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های المپیک توکیو به غیر از ماه، هیچ قایق چینی را نمی‌دیدیم. این نشان‌دهنده این است که قایق‌های آلمانی و ایتالیایی سرعت و استاندارد بالاتری دارند. تازه ما همین قایق چینی را اجاره کردیم. در قهرمانی آسیا نیز چاره‌ای جز اجاره قایق نداشتیم و برای هر قایق هزار دلار پرداخت کردیم. بحث تحریم‌ها، بودجه و مشکلات گمرکی برای‌مان دردسرساز شده بود. قایق‌های جدید چینی هستند و گیر جلوی پیشرفت قایقرانی را می‌گیرند و اگر در شش ماه بتوان به هدف رسید، ما دو سه سال از هدف عقب می‌مانیم. اینها دفعه‌ها ورزشکاران ما هستند. کشور‌های صاحب‌مفکر و زمان‌شان را روی چنین مسائلی نمی‌گذارند، ولی هنوز ندغدغه قایق و تجهیزات را داشته و داریم. قاعدتاً رقابتی ما با تمرکز بالا و آمادگی روانی به میدان می‌آیند.

سرمربی تیم ملی روئینگ *
در مسابقات مختلف با توجه به هزینه‌های جانبی اجاره قایق‌ها به صرفه‌تر از استفاده از قایق‌های خودمان است. در واقع این تنها کاری است که می‌توانیم انجام دهیم، منتها از یک سال پیش و پس از ترخیص قایق‌هایی که در گمرک مانده بود، فعلاً مشکلات‌مان حل شده است. اگر این قایق‌ها نمی‌رسید، تمرینات تیم‌ملی تعطیل می‌شد چرا که قایق‌های قبلی فرسوده شده بودند. ملی‌پوشان اصلی در هر دو تیم بانوان و آقایان از قایق‌های جدید استفاده می‌کنند. کشور‌هایی که در ورزش سرمایه‌گذاری می‌کنند، اصلاً بحثی به نام به‌روز کردن تجهیزات ندارند و این مسئله مدام اتفاق می‌افتد. ما قایق‌های چینی می‌خریم، آنها قایق‌های درجه‌یک آلمانی و ایتالیایی. با همان تجهیزات درجه‌یک هم در تورنمنت‌هایی که صدم ثانیه سرنوشته‌ساز است، شرکت می‌کنند. سرعت و مدل قایق‌ها در نتیجه قایقرانان تأثیر مستقیم دارد. قایق‌های چینی استاندارد‌های لازم را دارند